

Klager

Psykolog

Oslo, 29.10.2019
FER-sak: 47a/19K

FAGETISK KLAGESAK – KONKLUSJON UTEN KONTRADIKSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 19.08.19 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 28.10.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen går på at innklagede sammen med annen psykolog har brutt etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP) i sitt arbeid som sakkyndig. Klagen gjelder arbeidet som begge psykologene har gjort, men behandles separat som to klager av FER. Klager er mor i saken hvor psykologene har vært sakkyndig. Vedlagt klagen er rapporter fra tilsyn, referat fra samtaler med begge psykologene, referat fra spesialpedagog og familieterapeut, bekymringsmelding til barneverntjenesten skrevet av de innklagede psykologene, sakkyndige uttalelse til tingretten datert xx.xx.18, tilleggsuttalelse ved psykologene datert xx.xx.18, referat fra samtaler med barna ved barnevernskonsulent, referat fra samtale med barna hvor de ble informert om reduksjon i samvær med mor, rapport fra beskyttet tilsyn med mor, journalnotat fra hver av psykologens samtale med krisesenteret, utskrift av journalnotat fra mors kontakt med Stiftelsen Amatheia, dom fra tingretten avsagt xx.xx.19, veiledning om anke i sivile saker, midlertidige avtale inngått i rettsmøte xx.xx.18 og vedtak etter søknad om privat avlastning for begge barna.

Slik FER forstår klagen kan den oppsummeres i følgende punkter:

1. Mor ønsket at en bestemt person skulle være tilsynsperson under hennes samvær med barna, men far ønsket ikke dette. Psykologen skal ha støttet far i dette, uten å selv ha snakket med vedkommende.
2. Psykologen skal ha vært fordømmende og ikke klart å holde flere hypoteser åpne. Ifølge klager har den eneste hypotesen vært at barna blir skadelidende av samvær med mor uten at andre alternative hypoteser har blitt utforsket, dette til tross for at begge

barna gir uttrykk for at de savner mor og ønsker mer samvær med henne. Klager skriver at de sakkyndige ikke har utredet hvorfor sønnen utagerer på skolen og hos far, men kun gitt mor skylden for dette.

3. Ifølge klager skulle psykologene skrive to rapporter i 2018, men leverte en felles.
4. Psykologene skal kun ha møtt mor og hver far hver for seg, aldri sammen, noe som gjorde at de ikke fikk en felles møtearena for å gjennomgå saken hvor begge parter fikk lagt frem sitt syn og forsøke å komme frem til enighet.
5. Mor opplevde at psykologen tok fars parti og ikke var nøytral, noe som vanskeliggjorde samarbeidet. Klager skriver at mange av informantene i saken har hatt kontakt med far og kun har hans side av saken. Ifølge klager har de sakkyndige i retten lagt vekt på mange av disse utsagnene når de argumenterer for at far er en bedre omsorgsperson. Det er i klagen også beskrevet at klager opplever at de sakkyndige har vært fars talerør.
6. Ifølge klagen har far kommet med påstander om at mor og hennes familie har involvert barna i konflikten mellom mor og far, noe som var grunnlaget for at mor måtte ha samvær mer tilsyn. Klager påpeker at sakkyndige ikke har bevist at mor snakker nedsettende/negativt om far foruten om fars påstander. Ifølge klager vurderes ikke dette som tilstrekkelig til å iverksette tilsyn under samvær. Klager viser til at lagmannsretten opphevet beskyttet tilsyn i oktober -18 da retten vurderte at det ikke forelå argumentasjon for at støttet tilsyn nødvendig. Klager skriver at hun godtok støttet tilsyn for å bevise omsorgsevne.
7. Ifølge klager er det ikke samsvar mellom psykologens konklusjon og observasjon. Det vises til at mors omsorgskompetanse blir vurdert som god, men at hun allikevel er skadelig for barna da hun involverer dem i konflikten, noe det ikke foreligger bevis for. Fra rapporter fra tilsynsperson fremgår det at det ikke er noe å utsette på mors samværskompetanse og samværene beskrives som meget gode. Klager skriver at psykologen har anbefalt reduksjon i samvær med mor, men uten at dette har endret barnas, særlig sønnens, funksjon i positiv retning. Ifølge klager viser dette at det ikke er forhold ved mor som er årsak til utfordringer. Klager skriver at begge barna viste sterke negative reaksjoner på reduksjon av samvær med mor da de fikk vite om dette.
8. Klager i saken skal, for å fremstå som samarbeidsvillig, følt seg presset til å trekke tilbake sine anførsler om at far har vært voldelig mot henne under samboerforholdet.
9. Under samtale med krisesenteret skal psykologen ha kommet med uttalelser om at det kan være far som har levd med en kontrollerende kvinne som var hysterisk. Videre, at familien har et konfliktfylt familiemønster. Klager skriver at dette er fars ord og at krisesenteret stusset over disse uttalelsene da de ikke stemte med deres opplevelse av mor.
10. Klager skriver at hun har opplevd at de sakkyndige har jobbet for at far skulle få gjennomslag for sine ønsker. Hun viser til hvordan de har forholdt seg til den midlertidige avtalen som ble inngått mellom foreldrene i rettsmøte i mars-18. Ifølge klager er det flere punkt vedrørende samvær med mor som ikke har blitt overholdt av far, men uten at klager har opplevd at de sakkyndige har lagt press på far for at han skal oppfylle sin del av avtalen

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

SAKSGANG:

- 19.08.19 FER mottok brev fra klager med klage på psykologen.
28.10.19 FER vurderte henvendelsen i møte.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON:

FER har forståelse for at saker om foreldreomsorg er belastende for partene, og at i slike saker vil faglige vurderinger/uttalelser kunne oppleves som krenkende, dette uten at det nødvendigvis foreligger brudd på EPNP. FER har lest gjennom de sakkyndige rapportene. Vi finner at det har blitt innhentet opplysninger vedrørende begge foreldrene og at rapportene er balansert i sin beskrivelse og vurdering av foreldrenes omsorgskompetanse.

Psykologen har gjort en faglig vurdering av at det bør være tilsyn under samvær med mor og at samvær bør reduseres. Klager skriver at dette kun baserer seg på påstander fra far, men i rapportene fremkommer det at dette er basert på innhentede opplysninger fra bl.a. barnehage og skole. FER hverken skal eller kan gjennomgå utredninger med tanke på å vurdere faglig holdbarhet, eller beslutte hvorvidt en rapport skal kjennes ugyldig eller ikke. FER sitt mandat er å bidra til en vurdering av hvorvidt aktuell psykolog har gjennomført et arbeid som tilfredsstillende i de etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP). FER kan således ikke vurdere dette punktet da det ligger utenfor FER sitt mandat. Sakkyndigrapporten ble utformet for behandling i en rettslig ramme. Det er opp til oppdragsgiveren (tingretten), og til partene å vurdere hvilken vekt rapporten skal få for videre beslutninger, og å etterspørre utdypinger i de muntlige forhandlingene ved eventuelle mangler i den skriftlige rapporten, inkl. om det er grunnlag for tilsyn ved samvær og om det er grunnlag for å anbefale reduksjon i samvær med mor. I retten bør partene være gitt mulighet til å fremme sitt syn, belyse alternative hypoteser som eventuelt ikke er fremsatt av de sakkyndige, og til å balansere inntrykket som er grunnlag for rettens beslutning.

Vedrørende punktet som omhandler hver sin rapport, skriver psykologene at de har arbeidet i fellesskap med saken i lang tid, og at de har så vidt sammenfallende vurderinger at de finner det hensiktsmessig å samle synspunktene i en felles uttalelse. FER anser ikke dette som brudd på EPNP.

Det fremgår av vedlagt dokumentasjon at det har vært en langvarig og alvorlig konflikt mellom foreldrene i den aktuelle saken. At psykologene i en slik situasjon velger å møte foreldrene hver for seg, ikke sammen, vurderes av FER ikke å anses som brudd på EPNP.

Mange av punktene i den aktuelle klagen, slik FER har oppsummert denne, omhandler at klager har opplevd at de sakkyndige har vært partiske. Dette gjelder punkt 1, 2, 5, 8, 9 og 10. FER vurderer at dette vil kunne være vanskelig å belyse dette gjennom en kontradiksjonsprosess i den aktuelle saken. FER forutsetter her også at klager, som tidligere nevnt, bør være gitt mulighet til å belyse eget syn i retten. Når en part i en sak opplever at de sakkyndige i stor grad har vært partiske, er det FER sin vurdering at de sakkyndige bør ta dette til seg, gjøre en vurdering av hva de kan ha gjort for å bidra til dette og hvordan de bedre kunne ha sikret seg at de ikke ble opplevd som talerør for den ene part i saken.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige

dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard